

[Hølgert Hansen.]

Det er altså denne linje, man nu en dag i september 1972 bryder, men socialministeren mener at kunne nøjes med en fremsættelse og nogle bemærkninger, som alene henviser til et skattepolitisk forslag. Det mener jeg ikke ministeren kan klare sig med. Jeg mener, at offentligheden og folketinget naturligvis har krav på at få at vide: har ministeren ændret sin tidligere opfattelse? Har ministeren ændret de principper, vi hidtil har været enige om, og hvad er da begrundelsen? Begrundelsen kan vel ikke alene være, at det for finansministeren i en bestemt skattepolitisk situation kunne være bekvemt at bruge folkepensionsbidraget til den særlige lempelse af en direkte skat, som det gives ud for at være.

Jeg beklager meget, at socialministeren ikke er til stede; jeg har da den opfattelse, at hendes forslag er sat under behandling. Jeg beklager også meget, at ministeren ikke har svaret, og jeg beder meget om, at ministeren, som formentlig vil få dette at vide, vil give en redegørelse for, hvad det er for tanker, der har ligget bag dette her. Jeg vil gerne vide, om regeringen har overvejet, hvad dette bud betyder, og om det er ministerens og regeringens tanke måske til næste år i en situation, som kunne minde om denne her, at benytte den sidste ende af folkepensionsbidraget, den sidste procent, til noget lignende. Endelig vil jeg gerne vide, om de penge, som vi i øjeblikket samler op gennem procentbetaling til den sociale pensionsfond, og pengene til dagpengefonden også kan komme ind i en almindelig skattepolitisk omlægning.

Jeg finder det rimeligt, at vi før det, som i hvert fald efter oplægget skulle være en hurtig omgang, får ministerens forklaring på, hvad de socialpolitiske konsekvenser af dette er. Er det nye linjer? I så fald synes jeg det havde været rimeligt, om ministeren i sin fremsættelse havde gjort tinget bekendt dermed.

(Kort bemærkning).

Orla Møller: Jeg vil gerne takke hr. Enggaard for bemærkningerne om at udlægge teksten rigtigt. Jeg havde læst hele teksten. Men jeg forstod bemærkningerne sådan, at lederskribenten med de skarpe udtalelser

fra hr. Enggaards side blev reduceret til at være en af venstres små profeter — for at blive i sprogbogen. Jeg skal dertil føje, at det tragiske i bemærkningens skarphed måske nok var, at man dermed mistede noget af den positive indstilling, der i øvrigt var kommet til udtryk i hr. Enggaards tale. Jeg håber ikke, at dette bliver tilfældet i udvalgsarbejdet.

Finansministeren (Grimbaum): Jeg føler trang til at sige, da tonen jo har været venlig fra alle sider, at når den også er det fra min side, betyder det ikke, at nu behøver man ikke at gennemføre disse ting i den ekstra samling, vi her er inde i. Der er ikke tid til at tage en hel skattereform op til behandling; det vil det være klogt at gøre sig klart. Mere skal jeg ikke sige om det. Det er en helhed, og vi ser i hvert fald sådan på det fra regeringens side; at det også må gennemføres som en helhed.

Hr. Poul Schlüter nævnte i forbindelse med skattetrykket en masse tal, som jeg slet ikke skal gå ind på; de er heller ikke til at få fat i ved sådan en første behandling. Det kan vi kigge på. Men der var én helt principiel fejl i det. Hr. Poul Schlüter sagde: man kan ikke bruge ordet skattetryk på den måde og bare nævne nogle stigende skattebeløb. Man må sætte det i forhold til noget, f. eks. nationalindkomsten, eller hvad man vil. Hvis man endelig vil tale om skattetryk uden at have en nationalindkomstsammenligning, må man tage skatteprocenterne, og hvis man tager skatteprocenterne, finder man, at der netop ikke er noget stigende skattetryk i det; regeringen her har lagt frem.

Jeg vil godt lige sige til hr. Enggaard, der talte om lønmodtagerfradraget og dette med skellet i befolkningen, at det ikke er for at lave noget skel i befolkningen. Men når nu hr. Poul Hartling ser meget bestemt ud og nikker, vil jeg tilføje, at der er jo skel i befolkningen. Jeg synes bare ikke, at man sådan uden videre kan sige, at ved at forhøje et lønmodtagerfradrag foretager man sig noget, som er en vældig fordel for lønmodtagerne, medens de selvstændige erhvervsdrivende, som hr. Enggaard var inde på, bliver snydt. Vi ved da alle sammen, at der er visse skattemæssige fordele ved at være selvstændig erhvervsdrivende. Jeg kan også